

РЕШЕНИЕ

№ 3607

гр. София, 04.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 17.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **9490** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 145 – 178 АПК, вр. чл. 220 от Закона за митниците.

Делото е образувано по жалба от адвокат – пълномощник на [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място], който уточнява, че оспорва издадено от директора на Териториална дирекция „С. морска“, при Агенция „Митници“ РЕШЕНИЕ, рег. № 32-257508/03.09.2020 г., към MRN 19BG002002000216R3/11.01.2019 г. С решението е отказано да бъде приета декларираната митническа стойност на стоки с № 2 в Митническа декларация /МД/ MRN 19BG002002000216R3 от 11.01.2019г., като: са определени нови митнически стойности; разпоредено е да бъде коригирана митническата декларация; установени са мита за „досъбиране“, в размер на 1236,13 лв., ДДС – 2307,46 лв., заедно с лихви за забава, считано от 11.01.2019 г.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на атакуваното решение. Същото било необосновано и издадено при допуснати процесуални нарушения. Оспорват се констатациите в решението и в документите дали основание за издаването му. Счита се, че не били налице законови предпоставки за промяна на митническата стойност на внесените стоки, същата била определена неправилно, а оттам и новите по-високи вземания не се дължали. Не били взети предвид доказателствата, представени при вноса на стоките, както и допълнителните такива, които опровергавали изводите, изложени в оспореното решение. Изводите за възникнали допълнителни държавни вземания били необосновани и

незаконосъобразни.

В съдебното производство жалбоподателят е представляван от от упълномощения адвокат, който поддържа жалбата; ангажира писмени доказателства и заключение на съдебносчетоводна експертиза; претендира възстановяване разноските за водене на делото, съгласно представен списък.

Ответникът – Директорът на ТД „С. Морска“ към Агенция „Митници“, посредством юрисконсулт оспорва жалбата, със становище за правилност и законосъобразност на оспорения административен акт. Желает юрисконсултско възнаграждение и възражава за прекомерност на адвокатското.

Съдът, въз основа на събраните в хода на настоящото производство доказателства, приема от фактическа страна следното:

На 11.01.2019г. [фирма] декларира за режим „Допускане за свободно обращение“ 2 стоки, 446 колета, 11712 кг. бруто тегло, държава на износ Китай, деклариран произход Китай, условие на доставка С. В.. Общата фактурна стойност в митническата декларация за режим допускане за свободно обращение е 16289,15 Е., при курс за митнически цели - 1,95583 за 1 Е..

Към митническата декларация за допускане за свободно обращение MRN 19BG002002000216R3/11.01.2019г. е приложена фактура № ES 18019/05.12.2018, опаковъчен лист № ES18019 от 05.12.2018г. към същата фактура, коносамент МАЕУ[ЕИК] от 11.12.2018г., фактури за услуги № [ЕГН], [ЕГН], сертификат за непреференциален произход № 18C3502M1379/00158. Извършена е митническа проверка, за което е съставен протокол за извършена проверка № 19BG9940M001446/16.01.2019, в хода на която не са установени несъответствия на декларираната стока или различна по вид стока, от посочената от жалбоподателя / лист 40-42 от делото/

Във връзка с извършена повторна проверка на митническа декларация MRN 19BG002002000216R3 от 11.01.2019г, е установено, както следва:

За стока № 2: ”ДАМСКО ДОЛНО БЕЛЪО, 100% ПАМУК -1152 дузини”, код по Т. [ЕГН]; бруто нето тегло - 700 кг.; декларирана митническа стойност за 1 бр. - 0,15 лв/бр. или 3,06лв/кг.

Справедливата цена на ЕС за стоки с този код по Т. е в размер на 34,19 лв/кг.

Митническите органи не разполагат с мостра от стоката.

За целите на проверката на декларираната митническа стойност на внасяните стоки освен сравнителен анализ на база наличната информация в митническата информационна система МИСЗА, митническите органи използват оценки на групи месечни агрегирани данни, извлечени от С. база данни на Евростат за подробна статистика на международната търговия със стоки, за всеки продукт, произход и държава членка на местоназначение, за многогодишен период, обикновено четири последователни години - т.нар. "справедливи цени". Същите се предоставят на разположение на държавите членки на ЕС чрез системата "Т." (THESEUS) на Съвместния изследователски център на Европейската комисия (J. R. Centre).

Предвид че, декларираната стойност на стока с № 2 по цитираната митническа декларация е по-ниска от посочената справедливата цена, валидна за тях в ЕС и след извършени проверка в митническата информационна система МИСЗА, за митническите органи възникват съмнения относно декларираната митническа стойност.

С писмо № 32-48812/13.02.2020г. от [фирма] са изискани за нуждите на

допълнителната проверка съгласно нормата на чл.140 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 допълнителни документи в подкрепа на декларираната митническа стойност на стоките.

В определения 10-дневен срок с писмо рег. индекс № 32-76249/09.03.2020г. е представен отговор на писмото на митническите органи, а с писмо рег. № 32-80708/12.03.2020г. са предоставени допълнителни документи, договори и анекси (с превод).

Приложените документи са разгледани, при което, административният орган установява следното:

Представени са три предварителни рамкови договора между трима изпращача и получателя на стоките.

Изпращач по процесната митническа декларация е „Xiamen Win W. Co“ L.. Във фактурата и на печата на фирмата името е изписано „Xiamen“, а в договора и анексите - „Xiament“, което поражда съмнение относно достоверността на представените документи.

Според договор за покупка, от 01.01.2018 г.- т. 5 и т. 6: доставките подлежат на договаряне в писмена форма (анекс), а фактурата трябва да бъде издадена не по-късно от 5 дни от подписването на анекса; купувачът се задължава, в срок до 90 дни от получаване на фактурата и доставяне на стоките по съответния анекс, да заплати сумата, посредством банков превод по сметката на изпращача; представеното писмо за потвърждение, от 28.02.2020 г. съотнесено към придружаващите митническа декларация MRN 19BG002002000216R3/11.01.2019 г. документи, няма отношение към потвърждаване на митническата стойност; в допълнително споразумение от 03.01.2018 г., към договора от 01.01.2018 г. в т. 2 се коментира фактът, че изпращачът има на склад т.н. „дисконтирани“ стоки, които са залежали, непродадени от предишни поръчки, с различно качество, с дефекти, сгрешена номерация и др., които биха могли да бъдат закупени в рамките на договора; в т. 4 се уточнява, че стоките трябва да бъдат продавани с отстъпка, която се договаря във връзка с всяка отделна поръчка в съответен анекс и фактурите към нея; с писмо № 32-76249/09.03.2020 г. се пояснява, че първоначално идеята е да се внасят нискокачествени, преоценени стоки и с ниски цени, за реализация изцяло в Испания.

Приложени са фактури за вътрешен транспорт от България до Испания, фактури (копия) за продажби на едро между фирмата, [фирма] и испански фирми.

Според административният орган, документ, доказващ извършено разплащане между фирма [фирма] и „Xiamen Win W. Co“ L. по процесната фактура не е представен.

Анекс (поръчка за покупка) към конкретния внос на стоки, издаден съгласно срока по т. 6 от Договор за покупка /5 дни преди издаване на фактурата/, не е представен.

В придружаващата фактура също няма коментар за качеството на стоките и дали фактурната им стойност е резултат от направени отстъпки от цената съобразено с т. 2 и т.4 от Допълнителното споразумение.

Въз основа на тези констатации, митническият орган е направил извод, че вносителят не е представил достатъчно допълнителни сведения и документи за установяване на точността на декларираната митническа стойност за стока № 2 по MRN 19BG002002000216R3/11.01.2019г. Митническата стойност следва да отразява реалната икономическа стойност на внасяните стоки и да отчита всички елементи на тази стока от производството до доставката на крайната дестинация.

Предвид това, че митническата стойност на внесените стоки за килограм нетно тегло е

основана на изключително ниска фактурна цена спрямо наличната средна статистическа стойност на сходни стоки, както и изводите от представените документи в подкрепа на декларираната митническа стойност, остава съмнението относно точния размер на митническата стойност на гореописаните стоки, без да се оспорва автентичността на представената търговска фактура.

След извършен сравнителен анализ на база наличната информация в митническата информационна система, митническите органи установяват, че за процесната стока са декларирани по-високи стойности, които съществено се различават от декларираните. Извършен е анализ на митническата стойност на стоки с код по КН 61082100 с произход Китай във всички държави членки за 2016г., 2017г. и 2018г.

От анализирания данни се установява, че стойността на процесните стоки за 1 кг. е изключително ниска в сравнение със стойността на сходни стоки в останалите държави членки за наблюдавания тригодишен период с тенденция за намаляване, както и от среднестатистическата стойност за ЕС за 1 кг. за същия период.

За стока № 2 от митническа декларация MRN 19BG002002000216R3/11.01.2019г. с код по КН 61082100, декларираната митническа стойност е 3,06лв./кг. или 1,56 Е./kg при курс 1,95583 лв. за 1 Е..

Среднестатистическата стойност, изчислена на база вноса във всички държави членки е 21,14 Е./kg за 2016г., 20,69 Е./kg за 2017г. и 18,62 Е./kg за 2018г. или съответно 41,35 лв./кг. за 2016г., 40,47 лв./кг. за 2017г. и 26,46 лв./кг. за 2018г. при курс 1,95583 лв. за 1 Е. (таблица 2). Митническата стойност на процесните стоки в РБългария запазва тенденцията да е необичайно ниска от тази на сходни стоки в останалите държави членки с тенденция за намаляване /12.93 Е./kg за 2016г., 13,43EUR/kg за 2017г. и 8,86 Е./kg за 2018г/.

За Испания, страната от ЕС, в която стоката ще бъде реализирана, за същия период митническата стойност е както следва: 2016 г. - 21,14 Е./kg, 2017г. - 20,69 Е./kg, 2018г. - 18,62EUR/kg.

Данните са от сайта на Европейската комисия - <https://trade.ec.europa.eu/tradehelp/statistics>, като посочените в колона „Е./kg“ стойности представляват митническата стойност на стоката в Е., включваща цената на стоката при условие на доставка FOB Китай, разходите за транспорт и застраховка, както и всички останали разходи до въвеждането на стоката до митническата територия на ЕС.

Административният орган е заключил, че поради констатираната разлика в цените не отпадат съмненията относно точността на митническата стойност на внесените стоки, затова митническата стойност на стока № 2 не следва да се определи въз основа на метода на договорната стойност.

Когато истинността на договорната стойност не може да бъде проверена се прилагат други методи за остойностяване с цел определяне на митническата стойност, отразяваща в максимална степен действителната икономическа стойност на внасяните стоки в момента или във времето около вноса.

На основание чл. 74, пар.2, буква б) от Регламент (ЕС) № 952/2013 митническата стойност на стока № 2 от процесната декларация, следва да се определи в размер на 0,90лв./бр. на база MRN 18BG002002H0110222/08082018 - дамски долни гащи от памук 4800бр.

С писмо № 32-147294/26.05.2020 г. дружеството е уведомено по смисъла на чл.22, §6 от Регламент (ЕС) № 952/2013, че ще се пристъпи към издаване на решение. Писмото

е получено с известие за доставяне на 01.06.2020г.

С писмо рег. № 32-183557/29.06.2020г., дружеството вносител е изразило становище, относно съобщените му мотиви.

След запознаване със становището на вносителя, административния орган остава на мнението, че митническата стойност на процесната стока е значително по-ниска от справедливите цени валидни в ЕС за стоки със същите кодове по Т. с произход Китай, както и, че поради непредставянето на достатъчно допълнителни документи, които да докажат по недвусмислен начин коректността на декларираната митническа стойност, съмненията дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума не отпадат.

С РЕШЕНИЕ, рег. № 32-257508/03.09.2020 г., към MRN 19BG002002000216R3/11.01.2019 г. е отказано да бъде приета декларираната митническа стойност на стоки с № 2 в Митническа декларация /МД/ MRN 19BG002002000216R3 от 11.01.2019г., като: са определени нови митнически стойности; разпоредено е да бъде коригирана митническата декларация; установени са мита за „досъбиране“, в размер на 1236,13 лв., ДДС – 2307,46 лв., заедно с лихви за забава, считано от 11.01.2019 г.

Срещу цитираното решение е депозирана жалба вх.№ 32-276709/23.09.2020г. адресирана до АССГ, въз основа на която е образувано настоящото съдебно производство.

По делото е прието заключение по допуснатата до изслушване съдебно –счетоводна експертиза, представени са от жалбоподателя писмени доказателства във връзка с вида и качеството на внесената стока, както и такива, във връзка с определяне на договорената стойност на стоките.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като взе предвид доводите на страните, доказателствата и заключението на съдебносчетоводната експертиза, както и релевантните за случая правни норми, от правна страна намира следното:

По допустимостта на жалбата: Жалбата е процесуално допустима, като подадена при спазване на 14-дневния срок за обжалване от датата, на която решението е получено от дружеството – жалбоподател и е депозирана от надлежна страна, адресат на акта, за която е налице правен интерес от търсената защита.

Разгледана по същество е основателна.

Обжалваният акт е издаден от директор на Териториална дирекция "С. морска" към Агенция "Митници", който притежава качеството "митнически орган" по смисъла на член 5, т. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (по-нататък Регламент (ЕС) № 952/2013). Към датата на издаване на обжалваното решение – 03.09.2020 г., същият спада към митническата администрация на Р. България, която отговаря за прилагането на митническото законодателство, както и има качеството на орган, оправомощен съгласно националното законодателство да прилага определени митнически законодателни разпоредби. В чл. 19, ал. 1 от ЗМ (редакция изм. ДВ бр. 98 от 2018 г., в сила от 07.01.2019 г.) изрично е предвидено, че решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от директора на Агенция "Митници" или от директорите на териториални дирекции, а според ал. 7 на същия член, решения, взети без предварително заявление, се издават от директора на териториалната дирекция, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго.

С оспореното решение се извършва промяна на обстоятелства в ЕАД във връзка с последваща проверка, от което възникват задължения за дружеството жалбоподател и се определя размера на възникнало данъчно задължение. Тъй като съгласно чл. 56 от ЗДДС начисляването на данъка при внос по чл. 16 се извършва от митническите органи, като размерът на данъка се взема под отчет по реда, определен за митническото задължение, то актът е издаден от материално и териториално компетентен административен орган.

Решението е валидно, издадено по прилагане на митническите разпоредби, поражда правни последици за адресата си и представлява административен акт, който на основание чл. 220, ал. 1 от ЗМ подлежи на обжалване по реда на АПК.

Актът е обективиран в писмена форма и в него са посочени фактически и правни основания за издаването му.

При издаването му, обаче са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които са довели и до материална незаконосъобразност на акта.

Спазено е изискването на чл.22 параграф 6, изречение първо от Регламент /ЕС/ № 952/2013, според който преди да вземат решение, което би било неблагоприятно за заявителя, митническите органи му съобщават мотивите, на които ще се основава решението и му предоставят възможност да изрази становище в определения срок.

Въпреки това, в хода на административното производство не са анализирани всички факти и обстоятелства, не са обсъдени представени от жалбоподателя писмени доказателства, относно качеството на стоката, предмет на внос, както и относно извършеното плащане на същата по банков път.

Нормата на чл. 69, Глава трета „Стойност на стоките за митнически цели“, от Регламент (ЕС) 952/13 на ЕП и на Съвета, за създаване Митнически кодекс на Съюза разпорежда, че „митническата стойност на стоките във връзка с прилагането на Общата митническа тарифа и нетарифните мерки, установени от разпоредби на Съюза, уреждащи специфични области, отнасящи се до търговията със стоки, се определя в съответствие с членове 70 и 74“.

Критериите и условията за прилагане на първичния метод – този, за определяне митническата стойност, въз основа на договорната стойност са определени с нормите на чл. 70-73 от същия регламент. Според чл. 70, § 1, „базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. „Действително платената или подлежащата на плащане цена“ е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки“ (§ 2).

Съгласно чл.74, пар.1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно чл.70, тя се определя, като се прилага последователно букви от а) до г) от пар. 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на

стоките.

Това означава, че отхвърляйки с процесното решение приложимост на първичния метод, ответникът, позовавайки се вкл. на чл. 140, чл. 141 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията, от 24.11.2015 г. е приел неизпълнение на условията по чл. 70, § 1 и § 2, а именно, че договорната стойност на процесните стоки не е действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза. За да приложи вторичните методи ответникът цитира основанията по чл. 74, § 2, б. „б“, т.е. „митническата стойност, определена в резултат на прилагането на параграф 1, е (б) договорната стойност на сходни стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване“.

В процесното решение, за да мотивира съмнение, че декларираната от дружеството –жалбоподател договорена стойност на стоката, представлява общата заплатена сума, митническият орган се е позовал и на решение на СЕС от 16.06.2016 г., по дело № С-291/15. Решението е по преюдициален въпрос, относно тълкуването на чл. 181а от Регламент (ЕО) № 2454/93 на Комисията, от 02.07.1993 г., за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността. Отговорът, който Общностният съд дава е, че: „член 181а от Регламент (ЕИО) № 2454/93 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска практика на митническите органи като разглежданата в главното производство, съгласно която митническата стойност на внесени стоки се определя въз основа на договорната стойност на сходни стоки — метод, който фигурира в член 30 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, когато бъде преценено, че декларираната договорна стойност е необичайно ниска в сравнение със среднотатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки, при положение че митническият орган не оспорва, нито по друг начин поставя под съмнение автентичността на фактурата и на удостоверението за извършен банков превод, представени като доказателство за действително платената цена за внесените стоки, и вносителят не представя, в отговор на искането в този смисъл на митническия орган, допълнителни доказателства или сведения за установяване на точността на декларираната договорна стойност на тези стоки“.

Позоваването на това съдебно решение обаче, не освобождава митническият орган да установи и докаже по безспорен начин тезата си за правилно прилагане на съответната материалноправна норма, като изложи убедителни мотиви. В разглеждания в настоящото съдебно производство случай, според съда, ответникът не е изпълнил успешно това си задължение.

Според постоянната съдебна практика на СЕС, цитирана в Решение от 15 юли 2010 г. по дело C-354/09 *Gaston Schul BV* срещу *Staatssecretaris van F.* и Решение от 19 март 2009 г. по дело C 256/07 *Mitsui & Co. D.*, правната уредба на Съюза относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности.

При прилагането на методите за определяне на митническа стойност митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа, за да установят справедливата стойност на внасяните стоки, а не произволно определена или фиктивна такава, а според член 15, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, всяко лице, което участва пряко или косвено в извършването на митнически формалности или на митнически контрол, предоставя на митническите органи, по тяхно искане и в определените срокове, пълната изисквана документация и информация в подходяща форма и оказва цялото необходимо съдействие за извършването на тези формалности или контрол.

На това принципно положение е основана и процедурата по член 140, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, като се има предвид, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани и изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му – аргумент от Решение от 28 февруари 2008 г. на СЕС по дело C-263/06 *C. e derivati Srl/Ministero dell'E. e delle Finanze, Riunione A. di Sicurta S.*

Задължението за мотивиране на решението за стартиране на процедурата по член 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, и впоследствие на решението за корекция, произтича от общото правило на член 22, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 952/2013, изискващо митническите органи да мотивират всяко неблагоприятно за заявителя решение.

Въз основа на изложеното, в тежест на митническия орган е да обоснове на първо място "основателността" на своите съмнения, неприемането на декларираните договорни стойности на внасяните стоки и решението си по член 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 – че стойността на стоките не може да се определи по реда на член 70, параграф 1 от Кодекса, поради което я определя по вторичните методи на член 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. член 141 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447.

Съгласно член 22, параграф 6 и 7 от Регламент (ЕС) № 952/2013 митническите органи са длъжни преди да вземат решение, което би било неблагоприятно за заявителя, да му съобщят мотивите, на които ще се основа решението, съответно са длъжни да мотивират всяко решение, което е неблагоприятно за него.

Съответно в процедурата по член 140, вр. член 141 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, лицата, адресати на решения за неприемане на декларираната

договорна стойност, следва да имат възможност да представят по надлежен и подходящ начин становището си относно елементите, на които административният орган възнамерява да основе своето решение. За целта тези лица следва да са надлежно уведомени за обстоятелствата, на които се основават съмненията и именно в тази връзка да е изискана обосновка на договорната стойност. Нарушаването на правото им на изслушване е особено съществено процесуално нарушение и води до незаконосъобразност на постановеното решение – Решение от 13 март 2014 г. на СЕС по обединени дела C-29/13 и C-30/13, Г. Т. Л.

При регламентиране на общата процедура във връзка с правото на изслушване, в член 8, параграф 1, буква "а" от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 изрично е предвидено, че в съобщението, упоменато в член 22, параграф 6, първа алинея от Кодекса, се посочват: документите и информацията, които митническите органи възнамеряват да използват като основание за своето решение.

Такива документи и информация не са посочени в отправеното до дружеството – жалбоподател писмо изх. № 32-48812/13.02.2020 г. (л. 188-189), с което от митническите органи му се изискват документи за нуждите на допълнителна проверка по декларацията. В цитираното писмо е посочено само, че за нуждите на допълнителната проверка по конкретна митническа декларация, следва да бъдат представени изброени документи, сведения и данни, удостоверяващи стойността на декларираните стоки, но не са посочени никакви документи и информация, въз основа на които адресатът може да получи представа за обстоятелствата, на които се основават съмненията на митническите органи.

Този процесуален пропуск в случая не може да се счита преодолян с последващо изпратеното от Директора на ТД "С. морска" до управителя на [фирма] писмо с рег. № 32-147294/26.05.2020 г. (л. 60 и следващи.), с които административният орган на основание член 22, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 е съобщил на дружеството мотивите, на които ще се основава бъдещото му решение и е предоставил на същото срок за изразяване на становище. В това писмо е изложен аргумент в насока, че " са налице обстоятелства, които обосновават основателно съмнение, относно реалността на декларираната митническа стойност по цитираната митническа декларация, поради което не следва да бъдат приложени разпоредбите на чл.70 от Регламент /ЕС/ № 952/2013“

Твърдения за по-висока митническа стойност на визираните внесени стоки са обективирани и в процесното решение, като в същото за първи път в административното производство са изложени и съображения в насока, че съмненията относно декларираната митническа стойност на стоката произтичат от това, че декларираната цена на стоките е по-ниска от посочената справедлива цена, валидна за тях в ЕС. В решението е посочено, че съмненията са възникнали след извършени проверки и допълнително проучване на база сравнителен анализ след направена справка в "Система за предоставяне на

информация за управленски цели от митнически и акцизни документи – МИС ЗА", за идентични/сходни стоки, внос от Китай, изнесени в същото или приблизително същото време за Съюза. Посочено е, че при повторното произнасяне компетентният митнически орган се е съобразил с Решение по дело С-291/15 от 2016 г. на Съда на Европейския съюз, което гласяло, че в случаите когато бъде установено, че декларираната митническа стойност е по-ниска с повече от 50% от справедливата цена, то разликата в цените е достатъчна, за да обоснове съмненията. Прието е, че при извършване на проверка на декларираната митническа стойност, същата следва да бъде сравнявана със справедливата цена, извлечена от информационната система "THESEUS" на J. R. Centre (JSR) към ЕК, като в тези случаи следвало да бъде определена нова митническа стойност, чрез последователно прилагане на методите, определени в чл. 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

Въз основа на изложеното съдът намира, че в хода на административното производство е било нарушено правото на защита на дружеството жалбоподател, което, макар да е уведомено с посочените писма за предстоящото издаване на решение за определяне на нов размер на данъчни и митнически задължения, не е било информирано за цитираните по-горе обстоятелства, залегнали в обжалваното решение като обосноваващи съмненията на административния орган в справедливостта на декларираната от него митническа стойност на стоките. Съответно административният орган не е изискал допълнителна информация от дружеството по такъв начин, че на последното да стане ясно, че тя е пряко свързана с тези съмнения. При уведомяването, на дружеството вносител му е посочено, че "декларираната цена на стоките е необичайно ниска в сравнение със средностатистическия размер на покупните цени при сходни стоки, при положение, че не се оспорва автентичността на фактурата". Не са посочени обаче никакви документи и информация, въз основа на които адресатът може да получи представа, на какъв средностатистически размер на митническа стойност се позовава констатацията, по отношение на кои стоки е този размер, и съответно имат ли те характеристиките на сходни стоки.

Основанието за ползване на метода по чл. 74, § 2, б. „б“ предполага определяне митническата стойност като „договорната стойност на сходни стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване“. Самият ответник в решението си (текстът, цитиран по – горе) е възпроизвел дефиницията за „сходни стоки“, според чл. 1, § 2, т. 1 4 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 („стоки, произведени в същата държава, които, въпреки че не са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики и подобни съставни материали, което им дава възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимозаменяеми в търговско отношение“). Очевидно е, че тази дефиниция отчита „подобните характеристики и подобни съставни части“, според

функциите и предназначението на стоките, но не и според тяхното качество, в смисъл на годност, добро изпълнение, добър външен вид. С други думи ответникът изобщо не е съобразил и не е обсъдил с решението си представените от дружеството – жалбоподател писмени доказателства за влошено качество на стоките. Обсъдил е (цитирано по – горе в настоящото решение) представеният договор за покупка, от 01.01.2018 г. и т.т. 2, 4 от допълнителното споразумение от 03.01.2018 г., според които *„изпращачът има на склад т.н. „дисконтирани“ стоки, които са залежали, непродадени от предишни поръчки, с различно качество, с дефекти, сгрешена номерация и др., които биха могли да бъдат закупени в рамките на договора; стоките трябва да бъдат продавани с отстъпка, която се договаря във връзка с всяка отделна поръчка в съответен анекс и фактурите към нея“*. Следователно, след като са му станали известни тези условия на сделката, без да оспорва изрично (вкл. в съдебното производство) валидността на договора и анекса, ответникът е дължал да изложи мотиви, защо пренебрегва тези факти, касаещи качествата на процесните стоки. Мотиви в тази връзка изобщо липсват.

Митническият орган е игнорирал, като изобщо не е обсъдил условията в чл.2 и сл.от Допълнително Споразумение от 03.01.2018г. към Договор за покупка между страните,установяващ, че точно такива условия са договорени и подписани между тях, а именно да се внасят нискокачествени, преоценени стоки.

С решението си митническият орган е поставил под съмнение наименованието на китайската фирма изпращач,приемайки необосновано,че това пораждало съмнение за митническия орган,относно достоверността на представените документиращото името и е изписано по различни начини-във фактурата и на печата,по един начин,а в договора и анексите -по друг. Основателни са възраженията и уточненията направени от жалбоподателя, че става въпрос за един и същи изпращач и това се констатира при преглед на всички писмени доказателства - допълнително споразумение , договор за покупка, фактури и др. Навсякъде последна буква е „Т"-КСИАМЕНТ-на български,а добавката към наименованието е указание за вида на фирмата Е., О. , която даже някъде да не е изписана, не може да поставя под съмнение идентичността на наименованието на фирмата –изпращач .

Установява се, че това е наименованието на китайската фирма, с която е сключен договора и от изписания навсякъде един и същ адрес,както и от името на управителя на китайската фирма- Ч. Ш.. Представено е и прието като писмено доказателство преведено от заклет преводач писмо от китайската фирма,потвърждаващо,че тя е изпращач на стоката,че тя е подписала договорите с жалбоподателя и всички останали документи,свързани с доставката.

Изложените от митническия орган мотиви, не позволяват да бъде преценено по какъв точно начин е обосновал "съмнения", относно декларираната стойност на стоките, респективно дали надлежно са сторили това, съобразно разпоредбата

на чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, за да достигнат до извод за неприемане на тази декларирана договорна стойност. Не е ясно точно с кои стойности са сравнявани декларираните от жалбоподателя стойности на стоките, и защо например последната е приета за изключително ниска в сравнение със среднестатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки. При така изложените в решението мотиви, неприемането от страна на митническите органи на декларираните договорни стойности на стоката, се явява немотивирано и незаконосъобразно.

В хода на съдебното производство е прието заключение по допуснатата до изслушване съдебно –счетоводна експертиза. Видно от заключението фактура № ES 18019/05.12.2018г. с обща фактурна стойност 16 289,15 евро е изплатена по банков път на 04.04.2019г. от сметка на [фирма], като плащането е част от нареден превод в размер на 48 719, 50 евро, с посочено основание за плащане по фактури с № ES 18018/12.11.2018г ES 18019/05.12.2018г ES 18020/05.12.2018г. Налице е съответствие на стоките между платената цена на стоките в банковия превод и декларираната стойност на стоката по митническа декларация № 19BG002002000216R3/11.01.2019г. съобразно договорът за продажба от 01.01.2018г. и подписаното между същите страни допълнително споразумение. В съответствие с клаузите по допълнителното споразумение стоките, предмет на доставка по фактура № ES 18019/05.12.2018г. са с цени, определени в анекс за покупки № 4 от 22.04.2018г., като договорената със същия анекс количество, качество и вид стока, съответства на фактурираната стока. Размерът на реално заплата цена по посочената фактура е 16 289.15 евро.

Експертизата е оспорена от ответника, като същият е посочил, че не е относима тъй като в конкретния случай не се касае за чл.74, параграф 2 буква Б“ от Митническия кодекс.

Съдът изцяло възприема заключението на вещото лице, като задълбочено изготвено и въз основа на приетия по делото доказателствен материал. С това заключение се опровергава като неоснователно съмнението на митническите органи, че декларираната стойност на стоките не представлява тяхната действителна платена цена при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза. Оспорването на заключението от ответника е неоснователно, доколкото в настоящото съдебно производство е от съществено значение, да бъде установено обстоятелството, дали декларираната от жалбоподателя в митническата декларация, стойност на стоката, отговаря и съответства ли на договорената и заплата от жалбоподателя стойност.

С оглед на обстоятелството, че договорената стойност съобразно качеството и видът на стока №2 е и реално заплата по банков път стойност и като съобрази обстоятелството, че митническият орган не е изложил мотиви, относно обстоятелството, защо следва да приложи вторичният метод по чл.74, параграф 2 б“б“ от Регламент № 952/2013, съдът намира, че оспореното решение като постановено при съществени нарушения на

административнопроизводствените правила и при нарушение на материалния закон следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

Доказателствата дават основание да бъде прието с категоричност, че приложимият метод за определяне митническата стойност на процесните стоки е този, по смисъла на чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. – „договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цен на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза“.

При този изход на съдебния спор, разноски се дължат на жалбоподателя, които са своевременно заявени.

В списъка по чл. 80 ГПК, представен от адвокат Б. К. са включени претенции за общо 2350 лева, като е уточнено, че от тях: 800 лева са за платено възнаграждение на адвоката, съгласно договор от 16.09.2020 г. (на л. 15 от делото), който е за сумата от 3 000 лева, но според уточнението на адвоката, част от тази сума (2200 лева) е за възнаграждение по адм. дело № 9491/2020 г., а по настоящото дело се претендират именно 800 лева; претендират се 1 000 лева по договор от 05.06.2020 г. (л. 240) за „изготвяне на писмено становище до директора на ТД „С. морска“, относно писма от 26.05.2020 г.“, т.е. – преди да бъде образувано настоящото адм. дело № 9490/2020 г.; 500 лева за депозит за вещо лице и 50 лева за държавна такса. Ответникът направи възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК за прекомерно висок размер на адвокатското възнаграждение. Съдът като съобрази, минималният размер на адвокатското възнаграждение по административни дела съгласно Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, както и обстоятелството, че размерът на адвокатското възнаграждение е уговорен общо преди да бъдат образувани две съдебни производства, намира, че възражението за прекомерност е неоснователно.

Като неоснователно, съдът преценява искането за възстановяване на 1 000 лева, заплатени от ответника по договор от 05.06.2020 г. за „изготвяне на писмено становище до директора на ТД „С. морска“, относно писма от 26.05.2020 г.“, тъй като претендираните разноски не са направени в хода на съдебното, в производство съобразно изискванията на чл. 143, ал. 1 АПК, в останалата си част претенциите за разноски следва да бъдат уважени.

Водим от изложените мотиви и на основание чл. 172, чл. 143, ал. 1 АПК, Административен съд София - град, б1 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], ет.7, ап.10, представлявано от Х. Виладомииу П., **РЕШЕНИЕ** с рег. № 32-257508/03.09.2020 г., към MRN 19BG002002000216R3/11.01.2019 г. на Директора на Териториална дирекция „С. морска“, при Агенция „Митници

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ МИТНИЦИ да възстанови на [фирма], ЕИК:[ЕИК] разносните за водене на делото и възнаграждението за едни адвокат, в общ размер на 1350 лв. (хиляда триста и петдесет лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: